

IV.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Lov om Hegn.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 14de November 1868).

Udvalget erkjender, at der er forffjellige Punkter i den gjældende Hegnsforordning, som kunne trænge til Forandring, og kan henholde sig til, hvad derom er anført i Lovudkastets Bemærkninger. Medens Udvalget derfor maa ansee det rigtigt, at Regjeringen har gjort Skridt i hin Retning, ved at forelægge et Lovudkast som det nærværende, kan det ogsaa i det Væsentlige slutte sig til sammes Indhold. Man er saaledes enig i, at der er Anledning til, af Hensyn til de store Fremskridt; Agerbruget har gjort, siden den ældre Lov udkom, og den høiere Værdi, Jorden, tildeels som en Følge deraf, har faaet, ved nye Lovbestemmelser at søge at hindre den Skade, som kan forvoldes ved de nuværende saakaldte lovlige Hegn eller Jordvolde, der formedelst deres i Reglen temmelig store Omfang ofte maae ansees som uhenftgsmæssige, ligesom ogsaa Hegnsplantninger, navnlig naar disse dannes af større Træer, kunne tilføie den tilstødende Jordbruger adskillige Ulemper. Men paa den anden Side vil det heller ikke kunne oversees, at Forholdene ikke overalt ere eens her i Landet, idet der findes mange Egne, fornemmelig i Sylland, hvor man, hovedsagelig af climatiske Hensyn, har den største Opfordring til at værne om Hegnene og søge disse bevarede, selv om ogsaa derved medføres noget Jordtab. — Det kan nu ikke nægtes, at det

vil have sine store Banffeltigheder i selve Loven at give saa bestemte og detaillerede Regler, at disse ville kunne passe for de forffjellige Egne, og at man paa Grund deraf vil være nødsaget til at overlade Meget til Synsmændenes Skjøn i de concrete Tilfælde. Denne Omstændighed byder imidlertid, at der bør gaaes frem med en vis Varsomhed ved Forandringer i den bestaaende Tilstand — et Hensyn, som ogsaa ligger til Grund for flere Bestemmelser i nærværende Udcast — men man har dog troet, at dette Hensyn paa enkelte Steder i Loven burde træde noget skarper og bestemtere frem, for at Detryggelsen mod Forandringer, der i og for sig vare Lovmedholdelige, men dog formedelst de stedlige Forhold ikke skjønnedes hensigtsmæssige eller billige, kunde være mere sikker, end den vilde være, naar Afgjørelsen saagodt som alene var afhængig af Synsmændenes Skjøn. I dette Diemed har Udvalget stillet de nedenanførte Ændringsforslag under Nr. 9, 10 og 11 til §§ 8 og 9.

Af de øvrige Ændringsforslag til Lovudkastet skulle vi tillade os at fremhæve Følgende:

Til §§ 1 og 2.

Udvalget har formeent, at det ved Ændringsforslagene Nr. 1—4 klarere vilde frem-